

Instytut Pamięci Narodowej - Wrocław

<https://wroclaw.ipn.gov.pl/wro/aktualnosci/67624,II-Marsz-Pamieci-komandora-Stefana-Frankowskiego.html>
2021-06-16, 13:21

II Marsz Pamięci komandora Stefana Frankowskiego

18 rekonstruktorów z GRH 58. pułku piechoty z Dzierżoniowa oraz z SH Batalionów Obrony Narodowej z Wielunia wzięło udział w II Marszu Pamięci komandora Stefana Frankowskiego, który odbył się 24 lutego na trasie Srebrna Góra – Bielawa. Marsz rozpoczął się w Srebrnej Górze, gdzie w czasie wojny do Oflagu VIII b trafił komandor, a zakończył w Bielawie, na cmentarzu parafialnym, gdzie w roku 1940 został pochowany. I chociaż wśród spotkanych na trasie saren i muflonów nie wszyscy zdążyli przejść cały, 18-kilometrowy Marsz (przerywany zajęciami z musztry indywidualnej i zespołowej, potyczką prowadzoną przy wystrzałach środków pozoracji walki oraz wspólną grochówką zjedzoną przy ognisku), to satysfakcję u kresu drogi wszyscy mieli chyba równie dużą.

Stefan Frankowski (pośmiertnie awansowany na stopień kontradmirała) urodził się 3 kwietnia (niektóre źródła podają datę 27 marca) 1887 roku w Hołowlach na Wołyniu. Ukończył szkołę realną w Kijowie, a od roku 1905 studiował w Wojskowej Akademii Morskiej w Petersburgu. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości zgłosił się w styczniu 1919 roku do Wojska Polskiego. Od października roku 1923 do września 1925 był słuchaczem francuskiej École de Guerre Navale w Paryżu, którą ukończył z tytułem oficera sztabu generalnego. Po powrocie do kraju dowodził dywizjonem torpedowców w Gdyni. Później, od 1926 roku do 1929 roku, był komendantem Oficerskiej Szkoły Marynarki Wojennej w Toruniu.

W styczniu 1929 roku został awansowany na stopień komandora dyplomowanego. Był też szefem sztabu Kierownictwa Marynarki Wojennej (do roku 1932), a w latach 1933 – 1939 dowódcą Obrony Wybrzeża Morskiego. Głównie dzięki staraniom komandora Frankowskiego w roku 1928 zaczęto wydawać „Przegląd Morski”. Od roku 1939 roku komandor Frankowski dowodził Morską Obroną Wybrzeża w Gdyni. I to jako dowódcy MOW przyszło mu się zmierzyć z najazdem hitlerowskich Niemiec.

Na początku września komandor Frankowski przeniósł się na Półwysep Helski. Obrona Helu trwała do 2 października 1939 roku, jednak po kapitulacji Warszawy i Modlina dalszą walkę uznano za bezcelową. Komandor Stefan Frankowski i kontradmirał Józef Unrug trafili do karnego oflagu VIII B w Srebrnej Górze (Silberberg). We wrześniu 1940 roku komandor Frankowski zaczął uskarżać się na dokuczliwe bóle brzucha. Po kilku interwencjach u Niemców komandor odwieziony został do szpitala w Bielawie. Tutaj 25 września 1940 roku, po ciężkiej operacji, zmarł. W roku 1949 doczesne szczątki komandora przeniesione zostały na cmentarz we Wrocławiu.

W Bielawie maszerujący złożyli wiązanekę biało-czerwonych kwiatów przed domem, w którym aż do śmierci w roku 1995 mieszkał jeden z obrońców Westerplatte, strz. Michał Łata.

Fot. JK

